

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni panasz
elbírálása

Üi.:

Tel.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak az előállítás időtartama és a meghosszabbítás nélküli túllépése miatt, valamint az élelmezés elmaradása tekintetében

h e l y t a d o k,

egyebekben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos terjesztette elő a panaszbeadványát a Panasztestülethez a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos a panaszbeadványában előadta, hogy (véltetően) a Rendőrkapitányság beosztottjainak a vele szemben *-n * órákor fogatosított intézkedése ellen kívánt panasszal élni, mivel álláspontja szerint az intézkedés sértette a személyes szabadságához fűződő alkotmányos jogát.

A panaszos a Rendőrkapitányságon *-n * órákor a jegyzőkönyvben rögzítve a fentiekkel azonos panaszt tett kiegészítve azzal, hogy az előállítás indokolatlan volt, az előállítás ideje elhúzódott, valamint a fogvatartása alatt – „külön kérésére” – sem kapott ételmezt és innivalót.

A panaszos a *-n * órákor kiadott az előállítás időtartamáról szóló igazoláson is jelezte, hogy panasz „keletkezett”.

*-n * órákor az előállítást követően az elbocsátásakor a Rendőrkapitányság kapusszobájánál kézzel írt formában a fentiekkel azonos tartalmú panaszt tett, azonban ebben az esetben azzal egészítette ki, hogy a panaszt „az „ügyeletes tiszt” nem volt hajlandó felvenni, így a hidegben a bejáratnál kénytelen volt azt saját kezűleg rögzíteni.

A Panaszos – panasz szerint – a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat kifogásolta:

- az előállítás jogalapját,
- az előállítás indokolatlanul hosszú időtartamát és a meghosszabbítás nélküli túllépését,
- az előállítás során sem enni, sem inni nem kapott kérése ellenére sem,
- a panaszt nem rögzítették írásban.

A Panasztestület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a panaszos előállítása kellő jogalappal történt, azonban annak fenntartása miatt sérült a panaszos személyes szabadságához fűződő alapvető joga. Az előállítás időtartama indokolatlanul hosszú volt, emiatt sérült a panaszos személyes szabadságához fűződő alapvető joga. A 8 órát meghaladó előállítás meghosszabbításáról a rendőrség nem határozott, így sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga. A panaszos az 5 órát meghaladó fogvatartása során, erre irányuló kifejezett kérése ellenére sem kapott enni és inni, ezért sérült a panaszos emberi méltóságához és egészségéhez való joga.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
- a rendőri szervezeti elem vezetőjének átirata;
- a rendőrkapitányság mb. vezetőjének jelentése;
- osztályvezetői átirat;

- főosztályvezetői átirat;
- jelentés előállítás végrehajtásáról, parancsnoki kivizsgálásról;
- a rendőrkapitányság feljegyzése;
- a rendőrkapitányság mb. vezetőjének feljegyzése;
- a panaszos előállítás során tett nyilatkozata;
- igazolás az előállítás időtartamáról;
- a Rendőrkapitányság beosztottjainak rendőri jelentései;
- a panaszos kézzel írt panaszbeadványa;
- a Rendőrkapitányság összefoglaló jelentése;
- jegyzőkönyv eljárás alá vont személy meghallgatásáról;
- fogdanapló másolata;
- a Rendőrkapitányságon felvett jegyzőkönyv;
- a Rendőrkapitányságon felvett jegyzőkönyv;
- eljárást felfüggesztő végzés;
- kizárást elutasító határozat;
- a Főosztály vezetőjének rendőri jelentése.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőrség működési körében kiállított iratok közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál ezek tartalmát vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendelkezésre álló – a II. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

Az Osztály vezetőjének jelentése szerint *-n * órától *-n * óráig tartó szolgálat során a rendőr az eligazításon elhangzottak szerint forgalomirányítás gyakorlati oktatást hajtott végre a Rendészeti Szakgimnázium próbaidős rendőr hallgatói számára a kereszteződésében társával közösen. * óra körüli időben a rendőr észlelte, hogy egy személygépkocsi közlekedik a * irányából a * utca felé, majd a kereszteződésben a forgalmat irányító próbaidős őrmester jelzését figyelmen kívül hagyva balra akar kanyarodni a * útra. A kanyarodási manőverrel a * úton a * utca felől a * irányába közlekedő busz vezetőjét hirtelen fékezésre kényszerítette, azonban közlekedési baleset nem történt.

A történetet követően a rendőr, a panaszost intézkedés alá vonta és kérte, hogy a * útra bekanyarodva álljon félre. Az intézkedés során a panaszos kétségbe vonta a rendőr azon állítását, hogy szabálysértést követett volna el, amivel baleseti helyzetet idézett elő. Hangoztatta, hogy a rendőrök mind hazudnak, és neki joga van figyelmen kívül hagyni a rendőri karjelzést, ha azt balesetveszélyesnek ítéli meg. Az intézkedés alá vont panaszos folyamatosan kiabálva, hevesen gesztikulálva kommunikált az intézkedést foganatosító rendőrrel, trágár

kifejezéseket használva mind az intézkedő rendőrrel szemben, mind pedig a Rendőrségre vonatkoztatva.

A panaszos az általa tanúsított magatartással megvalósította a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 170. §-ba ütköző garázdaság szabálysértését, mivel több polgári személy is láthatta, illetve hallhatta a kijelentéseit, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy bennük megbotránkozást keltsen, valamint a Rendőrség tekintélyét csorbítsa.

A panaszos a cselekményét a rendőr többszöri felszólítása ellenére sem volt hajlandó abbahagyni, továbbá fokozott lelkiállapota miatt a rendőr kénytelen volt vele szemben – jobb karjának hátra csavarásával – testi kényszert alkalmazni. A panaszos ezt követően megnyugodott és a továbbiakban együttműködő magatartást tanúsított.

A rendőr a panaszos ruháját átvizsgálta és a szabálysértés elkövetési helye szerint illetékes Rendőrkapitányságra előállította.

A Rendőrkapitányság vezetőjének jelentése szerint a panaszost az intézkedő rendőrök *-n* órákor adták át a Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnokának, aki a panaszost a készenlétes szabálysértési előadónak, adta át a szabálysértési eljárás lefolytatása céljából. A panaszos az eljárás folyamán a meghallgatást végző rendőrrel szemben kifogással élt, így a kizárási kérelme elbírálásáig a panaszos az előállító helyiségbe került elhelyezésre.

Az előállító helyiségbe történő befogadás során a rendőr figyelmetlenségéből nem töltötte ki a panaszossal az egyik nyomtatványt, illetve az előállítás során a panaszos sem enni, sem inni nem kapott. A panaszos 4 órán keresztül tartózkodott az előállító helyiségbe, azonban az előállítás időtartama az intézkedés megkezdésétől * órától, az intézkedés befejezéséig, * óráig tartott.

A Rendőrkapitányság vezetője a panaszos kizárási kérelmét a határozatával elutasította. A szabálysértési eljárás során a panaszos jegyzőkönyvben történő meghallgatását a fentiekre tekintettel az azt megkezdő rendőr fejezte be.

Az előállítás befejezését követően az előállítás idejéről kiállított igazolás kiadásakor a panaszos jelezte, hogy a rendőri intézkedés ellen panasszal kíván élni. A panasztételi jogairól a * tájékoztatta, majd ezt követően a készenléti csoportvezetőhöz kísérte. Tekintettel arra, hogy a kérdéses napon több rendkívüli esemény történt a Rendőrkapitányságon, amely a szolgálatot teljesítő parancsnoki állománytól azonnali intézkedést követelt meg, ezért erre hivatkozással * közölte a panaszossal, hogy jelenleg soron kívüli szolgálati elfoglaltságai miatt nem tudja a panaszt felvenni. A panaszos részére egy papírt és egy tollat bocsátott a rendelkezésére, illetve megkérte, hogy saját maga írja le a sérelmeit. A megírt panaszt a r. százados a panaszostól átvette és bélyegzővel látta el.

A panaszos ezt követően távozott a Rendőrkapitányságról.

V.

A panaszban megfogalmazott sérelmek vonatkozásában az alábbiakat állapítottam meg.

1. Az előállítás jogalapja.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,*

f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;

Az Rtv. 19. § (1) bekezdés értelmében „A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés a) pontja szerint „A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során

a) a közúti forgalmat irányíthatja, korlátozhatja, illetve szüneteltetheti;”

A közúti közlekedés szabályairól 1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 6. § (1) bekezdése alapján „A forgalmat az útkereszteződésben irányító rendőr karjelzései:

a) a rendőr mindkét karjának oldalirányú kinyújtása

- a kinyújtott karral párhuzamos irányból érkezők részére szabad utat jelez: a gyalogos az úttesten áthaladhat; a járművel - ha jelzőtábla nem tiltja - az erre vonatkozó szabályok megtartásával egyenesen, valamint jobbra vagy balra bekanyarodva tovább szabad haladni;

- a kinyújtott karra merőleges irányból érkezők részére a továbbhaladás tilalmát jelzi: a gyalogos az úttestre nem léphet; a járművel az útkereszteződésnél - a kijelölt gyalogosátkelőhely, illetőleg a megállás helyét jelző útburkolati jel, ezek hiányában az útkereszteződés előtt - meg kell állni;

b) a rendőr függőlegesen feltartott karja a forgalom irányának megváltozását jelzi: a gyalogos az úttestre nem léphet, az úttesten levő gyalogos pedig köteles az áthaladást mielőbb befejezni; a járművel az a) pontban említett helyen meg kell állni, ha azonban biztonságosan megállni már nem lehet, az útkereszteződésen mielőbb át kell haladni;

c) ha a rendőr a jobb karjával maga mögé int, bal tenyerét pedig a balról jövő forgalom felé fordítja, a jobbról érkező járművek - a rendőr mögött - balra bekanyarodhatnak; a jelzés nem tiltja a jobbról érkező járművek egyenes irányban való továbbhaladását vagy jobbra bekanyarodását, de a többi irányból érkezők részére a továbbhaladás tilalmát jelenti;

d) ha a rendőr jobb karját vízszintesen maga elé nyújtja, bal karjával pedig maga elé int, a balról érkező járművek - a rendőr előtt - balra bekanyarodhatnak; a jelzés nem tiltja a balról érkező járművek egyenes irányban való továbbhaladását vagy jobbra bekanyarodását, de a többi irányból érkezők részére a továbbhaladás tilalmát jelenti;

e) karjelzés hiányában a rendőr vállával párhuzamos, illetőleg vállára merőleges irányból érkezők részére - értelemszerűen - az a) pont rendelkezései az irányadók;

f) ha a rendőr kinyújtott karjával maga felé int, ezzel a sebesség növelésére, ha pedig kinyújtott karját le- és felfelé mozgatja, a sebesség csökkentésére ad utasítást.”

Az Sztv. 169. § (1) bekezdés szerint „Aki

b) rendzavarás vagy garázdaság esetén a hatóság vagy az eljáró hivatalos személy intézkedésével szemben engedetlenséget tanúsít, szabálysértést követ el.”

Az Sztv. 170. §-a értelmében „Aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, szabálysértést követ el.”

Az Sztv. 216. § (1) bekezdés szerint „Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.”

Az Sztv. 224. § (1) bekezdés alapján „Aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendeletben (a továbbiakban: KRESZ) meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.”

A panaszos sérelmezte, hogy kellő jogalap nélkül állították elő a rendőri intézkedés során.

Az Osztály vezetőjének jelentése szerint *-n * óra körüli időben * észlelte, hogy egy személygépkocsi közlekedik * irányából a * utca felé, majd a * út és * út kereszteződésében a forgalmat irányító próbaidős őrmester jelzését figyelmen kívül hagyva balra akar kanyarodni a * útra. A kanyarodási manőverrel a * úton a * utca felől a * irányába közlekedő busz vezetőjét hirtelen fékezésre kényszerítette. A rendőr az elkövetett szabálysértést észlelve a gépkocsiveetőjét – a panaszost – félreállította, és elmondása szerint a rendőri karjelzések figyelmen kívül hagyása miatt csupán szóban figyelmeztetni akarta.

Amint a panaszos félreállt és a rendőr intézkedést kezdeményezett vele szemben, a kettőjük között kialakuló kommunikáció – amit maga a panaszos is elismert – nem volt zökkenőmentes. A panaszos a rendőr által közölt szabálysértés elkövetését nem ismerte el, az intézkedő rendőr szakmai hozzáértését megkérdőjelezte, egyre hangosabban és emeltebb hangon próbált az igazának helyt adni. A rendőri jelentés szerint a panaszos olyan feldúlt lelkiállapotban volt a helyszínen, hogy vele érdemi kommunikációt nem lehetett lefolytatni.

Az Alosztály beosztottjának előállítás végrehajtásáról szóló jelentése szerint a panaszos, amikor a * úton a balra kanyarodási szándékát jelezte, akkor a forgalomirányítást végző rendőr intett a panaszosnak, hogy húzódjon előrébb, álljon meg a rendőr előtt és várja meg a kanyarodáshoz kiadott karjelzést. Ezzel a közlekedési magatartásával szabad utat biztosított volna a mögötte haladóknak. A panaszos először a szájához emelte a kezét, majd erőteljes mutogatással jelezte a forgalmat irányító rendőrnek, hogy ő nem fog előrébb menni, majd ezt követően megkezdte a kanyarodást, amellyel az egyenesen haladó és elsőbbséggel rendelkező busz vezetőjét hirtelen fékezésre kényszerítette. Attól az időponttól kezdve, hogy a kereszteződésbe beért és a rendőr irányítani szándékozta volna a haladásában, a panaszos már ellenszegülő magatartást tanúsított, nem engedelmeskedett a rendőri karjelzésnek. A panaszos ellenszegülő magatartása a megállítást követően sem enyhült, erősen gesztikulált, hangosan beszélt, a rendőrt nem hallgatta meg, a Rendőrséget és a rendőröket becsmérlő szavakkal illette. A panaszos ezzel a magatartásával az arra közlekedőkben, illetve a lakóház ablakaiból szemlélődőkben megbotránkozást kelthetett.

A rendőr az intézkedése során felszólította a panaszost, hogy a viselkedését hagyja abba, legyen együttműködő és hallgassák meg egymást. A panaszos magatartása csak akkor szűnt meg, amikor az intézkedés során a rendőr testi kényszert alkalmazott és a panaszos előállítását helyezte kilátásba. Ezt megelőzően a rendőr két esetben szólította fel a panaszost arra, hogy hagyjon fel az ellenséges, hangos, a rendőrséget becsmérlő kifejezések hangoztatásával, nyugodjon meg, működjön együtt. Ezt követően még további két esetben szólította fel a rendőr a panaszost, hogy igazolja magát, ő azonban csak azzal a feltétellel tett ennek eleget, ha a rendőr szabályszerűen kezdi meg újra az intézkedést.

A fentieket figyelembe véve megállapítható, hogy a panaszos előállítása kellő jogalappal, jogszerűen történt, a panasz e tekintetben alaptalan.

2. Az előállítás indokolatlanul hosszú időtartama és meghosszabbítás nélküli túllépése.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint „A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem

valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdése szerint *„Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”*

(4) *„Ha az előállítás időtartamának az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti meghosszabbítása válik szükségessé, ennek tényét és időtartamát a fogvatartottal – a személyi szabadság korlátozása 8. órájának lejártát megelőzően – szóban közölni kell, és a meghosszabbítás tényét, okát, időtartamát, illetve annak közlését az előállításról készített jelentésben, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, az engedélyezésre jogosult vezető aláírásával együtt fel kell tüntetni.”*

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása során túl hosszú ideig volt az előállító helyiségben, illetve érdemi intézkedés óráig nem történt az ügyében.

A rendőri jelentések szerint a panaszost * órákor vonták intézkedés alá, majd az igazoltatás és ruházat átvizsgálást követően az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja I. fordulata szerint előállították a Rendőrkapitányságra. A Rendőrkapitányságon az átadás * órákor történt. * órákor hallgatta meg a rendőr a szabálysértési eljárás kapcsán, illetve * órákor terjesztette elő kizárási indítványát a meghallgatást végző rendőr ellen. * órákor helyezték el a panaszost az előállító helyiségben addig, amíg a kizárási indítványát elbírálják. A panaszos * órától * óráig tartózkodott az előállító helyiségben. A kizárási kérelme elutasítását követően * óra és * óra között folytatta a korábban megkezdett meghallgatást a rendőr, majd * órákor a szolgálatirányító parancsnoknak adta át a panaszost, végül * órákor került szabadon bocsátásra, amely után kézzel írt panaszát becsatolva távozott a panaszos a Rendőrkapitányságról.

Az előállítás indokolatlanul hosszú időtartamának okaként a Rendőrkapitányság a túl nagy elfoglaltságot, és a más, rendkívüli események bekövetkezését hozta fel mentésként, ami azonban nem fogadható el. Minden intézkedés alá vont személlyel szemben azonos bánásmódot kell tanúsítani, azaz haladéktalanul kell a szükséges érdemi cselekmények foganatosítása érdekében intézkedni. Az előállítás önmagában egy súlyos jogkorlátozó intézkedés, így a rendőrségnek igyekeznie kell a személyi szabadság korlátozását az Rtv. 15. §-ban foglaltak alapján a lehető legrövidebb időre redukálni.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a panaszos 8 órát meghaladó előállítását követően annak lejárata előtt a Rendőrkapitányság nem rendelkezett az előállítás időtartamának meghosszabbításáról. Tekintettel arra, hogy a panaszos előállításának időtartama meghaladta a 8 órát, a rendőrségnek hivatalból intézkednie kellett volna a meghosszabbítás törvényi feltételeinek a teljesítése iránt.

Megállapítható, hogy a panaszos előállítása aránytalanul, szükségtelenül és indokolatlanul hosszú volt, illetve a 8 óra meghosszabbítás nélküli túllépése miatt – a Panasztestület állásfoglalásával egyetértve – a panasz megalapozott.

3. A panaszos az előállítás során sem enni, sem inni nem kapott.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”*

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése alapján „A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”

A Szolgálati Szabályzat) 31. § (11) bekezdése szerint „A személyi szabadság korlátozásának első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szerv gondoskodik a fogvatartott személy étellel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étkezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli őr végzi. Ha a rendkívüli őr nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges ételmiszerhigiéniai alapismereti vizsgával és érvényes egészségügyi könyvvel, akkor az ételmiszer kicsomagolását nem végezheti. Ilyen esetben a fogvatartottat előrecsomagolt ételmiszerrel és az annak elfogyasztásához szükséges egyszerű használatos evőeszközökkel kell ellátni.”

A panaszos az előállítás során több esetben is jelezte, hogy sem ételt, sem innivalót az előállítás során nem kapott. *-n * órakor felvett jegyzőkönyvben is szóvá tette a panaszát e tekintetben, valamint a *-n * órakor kézzel írt panaszbeadványában is említést tett róla. *-n * órakor a Rendőrkapitányságon történt jegyzőkönyvi meghallgatásakor ismételt előadta, hogy először * jelezte, hogy a rendőrség biztosítson számára ételt és innivalót, majd amikor az előállító helyiségbe helyezték, akkor * is szóvá tette, hogy nem kapott ételmezt, de a szabadon bocsátásáig érdemi intézkedés ez ügyben nem történt.

A Rendőrkapitányság a szakszerűtlenséget elismerte, a panaszos sérelmét nem vitatta.

A fentiek alapján a panasz e tekintetben is megalapozott.

4. A panaszát nem rögzítették írásban.

Az Rtv. 11. § (1) bekezdése szerint „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés alapján „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A panaszos a *-n * órakor a kézzel írt panaszbeadványában előadta, hogy a panaszát az „ügyeletes tiszt” nem volt hajlandó felvenni, ezért a bejáratnál a hidegben volt kénytelen leírni.

Az Osztályon *-n * órakor felvett jegyzőkönyvben a fentiek a panaszos azzal egészítette ki, hogy *-n behívták egy irodába, ahol volt egy hosszú asztal, ahonnan a kapura rá lehetett látni. Itt egy civil ruhás férfi közölte, hogy neki nincs ideje, ezért adott egy papírt és egy tollat azért, hogy a panaszos maga írja le a panaszát. A kapuban ülő férfi az ablakon keresztül a megírt panaszt bevette, lepecsételte, majd visszaadta.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a panaszos a Rendőrkapitányságon *-n * órakor a jegyzőkönyvben rögzítve panaszt tett a vele szemben a fenti napon foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos a *-n * órakor kiadott az előállítás időtartamáról szóló igazoláson is jelezte, hogy panasz „keletkezett”, majd *-n * perckor az előállítást követően az elbocsátásakor a Rendőrkapitányság kapusszobájánál kézzel írt formában a fentiekkel azonos tartalmú panaszt

tett, azonban ebben az esetben azzal egészítette ki a panaszát, hogy az „ügyeletes tiszt” nem volt hajlandó felvenni, így a hidegben a bejáratnál kénytelen volt azt saját kezűleg rögzíteni.

Ezt követően *-n terjesztette elő a panaszbeadványát a Panasztestülethez a vele szemben *-n fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos panaszai kapcsán, a Rendőrkapitányságon a rendőri intézkedés elleni panasz ügyében közigazgatási eljárás indult, amely eljárás a végzéssel a Panasztestülethez történő panasz benyújtását követően a Panasztestület döntéséig felfüggesztésre került. Tekintettel arra, hogy a sérelmezett rendőri intézkedés egyes elemeinek fogatosítását a Főosztály beosztottjai fogatosították, így a megindult és folyamatban lévő panaszeljárást a Panasztestület döntéséig végzéssel szintén felfüggesztették.

Megállapítható, hogy a kapusszobában szolgálatot teljesítő rendőr azon mulasztása, hogy a panaszos panaszát írásban nem rögzítette a panaszosnak jogsérelmet, vagy joghátrányt nem okozott, hiszen a korábbi és az azt követő időpontokban leírt, jegyzőkönyvben rögzített és a Panasztestülethez eljuttatott panaszát figyelembe véve a közigazgatási hatósági eljárás elindult, és az a törvényi előírásoknak megfelelően jelenleg is folyamatban van.

Összefoglalva megállapítható, hogy az intézkedés fogatosításának napján a panaszos sérelmei három esetben is rögzítésre kerültek, így kapusszobában szolgálatot teljesítő rendőr fentiekben említett szakszerűtlensége a panasz eljárás megindulását és lefolytatását nem akadályozta, illetve a panaszost emiatt joghátrány nem érte, ezért a panasz alaptalan.

VII.

A Panasztestület az állásfoglalása elkészítése során a panaszos előállításának arányosságát is megvizsgálta.

Tekintettel arra, hogy a panaszos ezt a kérdéskört nem sérelmezte, a beadványában csupán tényként állapította meg, ezért azt – figyelemmel a Ket. 35. § (1) bekezdésére – érdemben nem vizsgáltam. Továbbá a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „*A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.*”.

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „*(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.*

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, a 10. § (1) bekezdése, a 60 § (1) bekezdése, 35. § (1) bekezdése;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 11. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés f) pontja és (3) bekezdés, 19. § (1) bekezdése, 44.

§ (1) bekezdés a) pontja, 2. § (1) bekezdés, 15. § (1) bekezdése, 17. § (1) bekezdése.

- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 30. § (3) és (4) bekezdése, 31. § (11) bekezdése.
- A közúti közlekedés szabályairól 1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 6. § (1) bekezdés a)-f) pontjai.
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 169. § (1) bekezdés b) pontja, 170. §, 216. § (1) és (2) bekezdése, 224. § (1) bekezdése.

Budapest, 2017. július 07.

Tisztelettel:

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**